

Rug

Casian Maftei

Sunt oare om,
sau fluture căzut pe apă?...
Oare-o fi cerul, tot deasupra mea,
sau cerul tot, căzut pe mine?
Nu știu de-s treaz
sau stau de veghe, în visare...
De-s viu, nu știu,
și chiar nu știu...
viață mai am, sau tu
ești viața mea?...

Topește buzele tale
pe gura mea,
Ca să pot să respir...
Am nevoie de răsuflarea ta!
Inundă-mi pieptul
cu suvoiul părului, de freamăt plin,
Ca să fiu eu,
aerul tău...

Înnoadă-ți brațul drept,
de gâtul meu...
Privește-mă în ochi,
în timp ce arzi,
strop cu strop,
Când bei tot trupul meu,
setos ca un burete de mare,
adus de val,
și încărcat cu soare...

Lipește gura ta
de gura mea,
Ca să pot să respir...
Înnoadă-te de gâtul meu!
Dă-mi brațul tău,
ca să-l respir...
Dă-mi părul tău,
ca să-l respir...
Dă-mi liniștea pierdută înapoi,
ca să pot să respir...
O, te-ai topit în viața mea,
și nu mai respir!...
Nu mai pot să respir...

Nu respir!
Eu nu mai respir...